

List od preláta (september 2014)

Mons. Javier Echevarría navrhuje, aby sme využili mariánske sviatky tohto mesiaca na ďalšiu prípravu na blahorečenie dona Álvara. Prvého nástupcu svätého Josemaríu môžeme prosiť o príhovor za tých, ktorí sú vystavení prenasledovaniu za svoju vieru v rôznych častiach sveta.

14.09.2014

Moji milovaní, nech Pán ochraňuje
moje dcéry a mojich synov!

Vstúpili sme do poslednej etapy pred
blahorečením milovaného dona
Álvara. Aké dlhé, a súčasne aké
krátke sa mi zdajú byť tieto dni, ktoré
ešte zostávajú do 27. septembra. To
isté prežíval don Álvaro počas
týždňov bezprostredne pred
blahorečením nášho Otca. Vtedy nám
napísal slová, ktoré ja za týchto
okolností prijímam za svoje: „Aby ste
vyťažili a mali úžitok z prehojných
milostí, ktoré Pán a jeho presvätá
Matka túžia vyliť do duší (...),
vnútorne sa veľmi dobre pripravte,
hľadajte Boha vo svojom srdci a
snažte sa neustále s ním hovoriť,
veľmi dobre vykonávajte normy,
veľkoryso obetujte únavu a
protivenstvá, ktoré môžu nastať
počas presunov“¹. Ako viete, táto
výzva je naozaj aktuálna.

Už som vám pred časom odporučil niektoré spôsoby, ktoré môžu pomôcť v duchovnej príprave k tejto udalosti. Teraz sa každý a každá z vás môže v tichu modlitby zamýšľať, ako podporil to pranie – premenené na konkrétne predsavzatia a na každodenný veľkorysý zápas – lepšie sa pripraviť na prijatie milostí, ktoré Boh, náš Pán, vyleje do našich duší. V každom prípade stále máme ešte čas v najbližších štyroch týždňoch pridať do kroku – zlepšením svojej osobnej zbožnosti.

Toto pranie sa ešte posilní vďaka mariánskym sviatkom, ktoré budeme v mesiaci septembri sláviť – prakticky každý týždeň jeden sviatok. 8. septembra, sviatok Narodenia Panny Márie, celej svätej, najmilšieho stvorenia v očiach Božích, tej, ktorá plná milosti od chvíle svojho nepoškvrneného počatia každý deň rástla v tejto plnosti až do svojho prijatia do neba

s telom i dušou. Tento deň nám bude dobrou príležitosťou obrátiť sa s obnovenou dôverou k našej Matke o príhovor a s prosbou, aby nás milosť jej Syna od základu očistila od našich úbohostí, aj od tých najnepatrnejších. Preto starostlivo kladme dôraz na svätú spoveď a pomáhajme ostatným ľuďom, aby sa dobre pripravení priblížili k tejto sviatosti milosrdenstva a radosti.

12. septembra budeme mať ďalšie liturgické pripomenutie, Meno Panny Márie. Akú radosť nám to vnáša do duše, keď ho vyslovujeme! Ak je meno Ježišovo, ako hovorí sv. Bernard, „medom v ústach, hudbou v ušiach, radosťou v srdci“, niečo podobné je možné povedať aj o Máriinom mene. Preto vám odporúčam, aby sme v týchto dňoch vložili osobité úsilie do modlitby Zdravas Mária, predovšetkým v ruženci. Opakované, ale vždy nové vzývanie tohto sladkého mena

vyvoleného Bohom, je ako balzam, ktorý zjemňuje protivenstvá, ako hudba, ktorá potešuje sluch nášho srdca, pokrm plný chuti na podnebí našich úst.

V polovici mesiaca, 15. septembra, si pripomíname Pannu Máriu bolestnú, ktorá *iuxta crucem Iesu*, pri Ježišovom kríži sa dôverne zjednotila s obeťou svojho Syna a nás prijala za svojich synov³. Čo iného vám k tomu mám povedať než to, že k svojim modlitbám máme pripojiť lahodné korenie umŕtvovania? Tak bude ľahšie znovu Pána *pohnúť* k tomu, aby nám udelil svoje dary. Nie nadarmo si Cirkev pripomína bolesti Panny Márie nasledujúci deň po Povýšení svätého Kríža: táto naša matka v nás túži *podnietiť veľkú oddanosť ukrižovanému Kristovi a nesmierne nežnú synovskú oddanosť Panne Márii, Matke Božej, aj našej Matke, ktorá stojí silná, preniknutá*

bolestou, sama, alebo temer sama pod Krížom.

Deti, premýšľajte samy, dodával sv. Josemaría. Povedzte niečo Pánovi a povedzte niečo aj jeho Matke: to čo by sme povedali svojej matke, keby sme ju takúto videli: poníženú, utrápenú, ako na ňu ničomní ľudia upierajú zrak. A to všetko z lásky k svojmu Synovi, ukrižovaná túžbou, plná potupy a pokorenia⁴ .

Okrem toho, 15. septembra je výročie zvolenia dona Álvara za prvého nástupcu sv. Josemaríu na čele Opus Dei. Navrhujem vám, aby ste sa často modlili modlitbu na jeho kartičke, s tým, že na jeho príhovor budete zverovať potreby Cirkvi, Diela, sveta, každého človeka. Pri pohľade na smutnú skutočnosť rozdeleného sveta, so vzájomne znepriatelenými národmi, s rodinami rozorvanými nesvornosťou, je pre nás božský prísľub mieru a jednoty ohlasovaný v

Starom zákone a potvrdený s takou silou v Novom zákone, príslubom nádeje a ukazuje nám budúcnosť, ktorú pre nás už teraz chystá Boh. Pritom však – hovorí pápež – tento príslub je neoddeliteľne spojený s jedným príkazom, totiž návratom k Bohu a poslušnosti Jeho zákonu z celého srdca (por. Dt 30, 2-3). Božský dar zmierenia, jednoty a pokoja, sa neoddeliteľne spája s milosťou obrátenia. Ide o transformáciu srdca, ktorá môže zmeniť beh nášho života i našich dejín, jednotlivcov i ľudu⁵.

Nakoniec 24. septembra sa na niektorých miestach slávi pamiatka Panny Márie Milostí, čo je mariánsky titul veľmi spätý s dejinami Diela: pred jej obrazom sa náš Otec modlil pri mnohých príležitostiach, obzvlášť v roku 1946 pred svojou prvou cestou do Ríma ako aj po návrate. Do jej rúk vložme so zvláštnou dôverou, s pomocou dona Álvara, duchovné plody blížiacich sa dní.

Tak ako v liste z minulého mesiaca, aj teraz vás znovu prosím, aby sme nenechávali osamotených tých mužov a ženy, ktorí trpia alebo sú prenasledovaní pre svoju vieru v rôznych častiach sveta. Nemyslime si, že nemôžeme nič robiť. Aj keď sme fyzicky vzdialení, môžeme ich podporiť v ich ťažkostiach svojou modlitbou, svojou obeťou a pokiaľ možno aj materiálnymi službami, predovšetkým vernosťou zameranou na naše kresťanské povinnosti. Sv. Josemaría napísal, že naša apoštolská práca prispeje k mieru, k vzájomnej spolupráci medzi ľuďmi, k spravodlivosti, pomôže predchádzať vojne, predchádzať izolovanosti, predchádzať národnému sebecku aj sebeckvám osobným: pretože si všetci uvedomia, že tvoria súčasť celej, veľkej ľudskej rodiny, ktorá je z Božej vôle nasmerovaná k dokonalosti⁶ .

Všetky vojny predstavujú pre ľudstvo pohromu, ale obzvlášť sú hrozné tie,

ktoré sú vyvolávané s falošnou a
rúhavou výhovorkou na Božie meno,
ako to pápež František – a predtým
jeho predchodcovia – mnohokrát
odsúdili. V uplynulých týždňoch sa
takto osobitne dramatickou stala
situácia kresťanov a ďalších
náboženských komunít v Iraku, tiež v
Sýrii, v Nigérii a na ďalších miestach.
Pri takýchto zverstvách, ktoré
doliehajú na týchto našich bratov a
sestry, nadobúda novú aktuálnosť
úvaha Svätého Otca v jednej z jeho
homílií v kaplnke Domu svätej
Marty: Dnes je viac svedkov, viac
mučeníkov, než ich bolo v Cirkvi v
prvých storočiach. A pri tejto omši, v
liturgickom slávení pamiatky našich
slávnych predkov tu v Ríme,
pamätajme tiež na našich bratov,
ktorí sú prenasledovaní, trpia a
svojou krvou umožňujú rast
mnohých maličkých, rodiacich sa
cirkví. Modlime sa za nich a tiež aj za
seba⁷.

V mesiaci jeho blahorečenia prosme dona Álvara za mier vo svete a osobitne za útechu pre týchto kresťanov a toľkých ďalších ľudí dobrej vôle, ktorí sa napádajú za to, v čo veria. On sám v mladosti zakúsil prenasledovanie z náboženských dôvodov a čelil možnosti mučeníctva s úplnou pripravenosťou ju prijať, pokiaľ to bude Pán od neho žiadať, keď v priebehu prvých mesiacov španielskej občianskej vojny pri jednej prehliadke u neho milicionári vo vrecku našli krížik. V tej dobe to bol dôvod na väznenie a prísny rozsudok.

To isté sa stalo, keď bol vo väzení, keď sa mu žalárnici vyhrážali dokonca s pištoľou pri hlave. Odovzdal sa do Pánových rúk, bez toho, aby sa dal zviest' k sebamenejšiemu odklonu od viery a nádeje, ktoré živil vo svojej duši. Som si istý, že túto našu modlitbu prednesie Bohu s veľkou účinnosťou.

Snáď by sme mohli opakovať modlitbu, ktorú sv. Josemaría napísal v podobnej situácii: aká pekná modlitba to je, aby si ju často opakoval, modlitba istého priateľa, ktorý prosil za jedného kňaza, uväzneného z nenávisti k náboženstvu: „Bože môj, poteš ho, pretože trpí prenasledovanie kvôli tebe. Koľkí ľudia trpia preto, lebo ti slúžia!“⁸.

Súčasne sa s opravdivou vierou zverme príhovoru týchto súdobých mučeníkov. Prosme ich tiež, aby nás z neba podporili a pomohli nám byť svedkami Kristovej lásky v našich rodinách, štvrtiach a mestách, kde bývame, v našej krajine a na celom svete, a medzi chudobnými a chorými. Nech všetci kresťania dokážeme tak ako oni, byť zažatým svetlom v tomto našom svete, ktorý tak potrebuje rozsievačov pokoja a radosti.

Vraciam sa k bezprostredným prípravám na 27. a 28. septembra v Madride a 30. v Ríme. Ako nám odporúčal nastávajúci blahoslavený, „podporte čo najlepšie pokyny, ktoré vám dajú, nie veľmi početné, ale nevyhnutné k dobrému priebehu obradov, aby sa umožnil duchovný úžitok pre tých, ktorí sa ich zúčastnia. Predovšetkým, moje dcéry a synovia – pokračoval – prežívajte tieto dni s veľkým nadprirodzeným zmyslom, prejavujte pri obradoch svoju zbožnosť s prirodzenou jednoduchosťou“⁹.

Vynasnažme sa odovzdať tieto rady všetkým, ktorí – zďaleka či zblízka – budú pri tejto slávnosti s nami. Všetci budú mať z toho radosť, ak účastníci svätej omši pri blahorečení, ako aj tých, ktoré budú slávené v nasledujúcich dňoch ako poďakovanie, budú odpovedať jednohlasne a s odmlkou na slová celebranta. „A ich spevy – spevy

vďačnosti Bohu a jasotu – nech sa rozoznejú a dorazia silou lásky až do neba: *et clamor meus ad te véniat* (Ž 101, [102], 2). Toto má byť – uzatváral don Álvaro – *ten jediný krik* (*clamor* – krik, pozn. prekl.) – krik vašich modlitieb a vašich spevov – ktorý bude pri liturgických obradoch počuť (...), presýtený nadprirodzeným zmyslom, duchom modlitby a pokojnej radosti“¹⁰ .

Súčasne sa snažme vložiť viac nežnosti do vigílie pri Najsvätejšej sviatosti pred prvým piatkom, zosilníme apoštolát svätej spovede, ktorý don Álvaro tak veľmi miloval, a modlitbu za pápeža a jeho úmysly. Včera som vysvätil za kňazov vašich dvoch pridružených bratov. Modlite sa osobitne za nich a za všetkých kňazov.

Spôsobuje mi veľkú radosť, keď vám môžem povedať, že – spolu s vami – som mohol sprevádzať svoje

venezuelské dcéry a synov a stráviť
tam výročie svojej kňazskej
vysviacky. Z ich apoštolskej práce
vzídu hojné plody.

Už to ďalej nebudem naťahovať.
Uisťujem vás, že všetci ste veľmi
prítomní v mojich modlitbách,
obzvlášť tí z vás, ktorí sa z
najrozličnejších dôvodov nebudú
môcť fyzicky zúčastniť na
blahorečení dona Álvara. Ako som
vám už povedal, všetci budeme veľmi
úzko spojení v modlitbe a úmysloch.

S láskou Vás žehná a obzvlášť na vás
myslí

Váš Otec

+ Javier

Torreciudad, 1. september 2014

1 Don Álvaro, List, 27-IV-1992.

2 Sv. Bernard, *Kázanie č. 15 o Piesni piesní*, III, č. 6 („Opera Omnia“, ed. Cister. 1957, I, str. 86).

3 Por. *Jn* 19, 26-27.

4 Sv. Josemaría, Poznámky z rozjímania, 15-IX-1970 („Mientras nos hablaba en el camino“, str. 340-341).

5 Pápež František, Homília v Soule, 18-VIII-2014.

6 Sv. Josemaría, List 9-I-1932, č. 38.

7 Pápež František, Homília, 30-VI-2014.

8 Sv. Josemaría, *Vyhňa*, č. 258.

9 Don Álvaro, List, 27-IV-1992.

10 *Tamtiež*.

opusdei.org

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/list-od-
prelata-september-2014/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/list-od-prelata-september-2014/) (11.08.2025)